

[LIIII Gyldenkilde]

det er fair at kaste os i hovedet, at vi uden videre vil støtte hvad som helst.

Vi mener, det er nødvendigt, at vi gør en særindsats på disse områder, hvor mange, ikke mindst kvinder – for det viser sig jo, at der er mange kvindelige iværksættere – men også mange unge med nye ideer til produktion og beskæftigelse skal have en håndsrækning, så de kan komme i gang. Og der er for øvrigt ikke nogen mening i, at folk skal gå arbejdsløse i lang tid, før de overhovedet kan få lov til at prøve noget som helst.

Vi har i mange år støttet landbruget, og det har været udmærket, fordi det har været nødvendigt i perioder. Man kan sige, at landmændene efterhånden har fået så megen socialhjælp, at det vel råber til himmelen, og nu synes vi altså, at tiden er inde til, at vi kigger lidt på, om det ikke er de små iværksættere, der har brug for konsulentbistand, og ikke så meget landbruget mere.

Jeg skal ikke undlade at sige, at iværksætterloven inden for dagpengesystemet har været en succes. Vi ved det jo godt. Allerede før statistikken af undersøgelsen er færdig, ved vi, at det har været en af de få succeser. Det ville være katastrofalt, hvis vi på grund af nogle få skønhedspletter på denne ordning nu ville forringe ordningen eller undlade at forbedre den.

I de foreliggende forslag tager vi fat på nogle af de væsentligste problemer, f.eks. at der skal stilles krav om iværksætterkurser. Det er ikke så ligetil at starte, som mange har troet. Måske ville mange have undgået økonomiske oretæver, hvis det, der ikke kan køre, var blevet siet fra i tide, enten ved rådgivning herom eller ved ved selvsyn at finde ud af, at det ikke går.

Men jeg skal ikke undlade at sige, at der er også mange iværksættere, også dem uden støtte, som af banker osv. får anbefalet, at de endelig ikke må gå videre med det produkt, og så viser det sig, hvis de med sejhed og stædighed går videre, at så bliver det en succes. Sådan er livet altså også.

Jeg vil gerne allerede nu bede om, at arbejdsministeren foranlediger, at den undersøgelse, der foreligger, og som hedder »Nye virksomheder og iværksættere i tal fra 1985 til 1989«, bliver sendt over til Arbejdsmarkedsudvalget. Det er ret væsentligt. Det er væsentligt, ikke mindst efter at jeg har hørt hr. Helge Sanders tale om den stakkels damefrisør. Det er jo

morsomt at høre en af liberalismens fortalere, som normalt taler for konkurrence på alle planer, stå her og jamre over, at vi nu får noget konkurrence, som der ingen rimelighed er i.

Vi hører til den slags partier, der siger, at konkurrencen er der, det må vi se i øjnene, og så må den køre.

Lige netop det eksempel, som hr. Helge Sander nævnte med damefrisøren, som desværre var nødt til at fyre sin førstedame, som så går hjem og starter egen virksomhed, kan jo ikke passe. I dag er det sådan, at man ikke bare kan holde op og derefter gå ud og starte en virksomhed med det samme. Man skal gå arbejdsløs længe. Man kunne have forventet, at hun var gået hjem i køkkenet og havde fortsat med at være damefrisør, men så var det bare sort arbejde på fulde dagpenge, i stedet for at man har en ordning, hvor hun kan starte for sig selv.

Det kan ikke undgås, at der går nogle til i det her, sådan er konkurrencen. Det kan ikke undgås. Det må vi se i øjnene. Hvis vi lader os lamme af, at der ikke må være konkurrence, så skal der overhovedet ikke laves nogen ordning. Det kan vel ikke være meningen.

Alle, der har udtalt sig her i dag, har sagt, at det er godt, at vi har startet debatten om iværksættere, og at det er godt, at der kommer forslag, således at vi kan få en debat om det, der kan fortsætte – uden at de i øvrigt selv er kommet med ret mange forslag til, hvad vi så skal gøre. Men det er en anden sag. Alle har været glade for debatten. Der er jo ingen grund til, at vi skal tale om iværksættere herinde, hvis vi ikke på den ene eller den anden måde vil støtte, at iværksættelse får bedre vilkår i dette land. Det må være udgangspunktet. Og de, der har afvist disse forslag, må så komme med nogle andre.

Jeg skal sige til hr. Ole Vagn Christensen, inden jeg bevæger mig ned – jeg bevæger mig jo ikke så let herop, som jeg plejer, med korte bemærkninger osv. – at hr. Ole Vagn Christensen nævnte, at dette var et spørgsmål for forligskredsen. Så kan man næsten spørge: Hvilket forlig? – for der er indgået, jeg ved snart ikke hvor mange. Jeg går ud fra, at i hvert fald dele af dette også indgår i hele debatten om en dagpengereform, om aktivering osv., og dér er forligskredsen ganske stor. Mig bekendt er vi næsten alle sammen med i den. Så jeg ved ikke